

Rapport fra fotojournalistikkfestival i Frankrike

fra Sissel M. Rasmussen, Håvard Sænbø og Erlend Angelo

Tre glade, fotograferende journalister fra LO Media reiste i september 2024 sørover til den internasjonale fotojournalistikkfestivalen Visa pour l'image. Som vi skrev i søknaden: Vi trenger inspirasjon (veldig selektivt og kort oppsummert fra en sviktende hukommelse)!

Dette muliggjort av støtten fra Fagpressen, for inspirasjon ble absolutt levert av utstillingene i Perpignan i Sør-Frankrike.

Om et bilde sier mer enn tusen ord, hva sier så dette blikket?

Festivalen ble arrangert for 35. gang, og det er knyttet stor prestisje i fotomiljøet å få sin egen utstilling under festivalen. Og akkurat i det vi sa «jasså, der er Finland, der er Aftenbladet, og danskene har da minst to små utstillinger der i hjørnet, men vi nordmenn har altså ikke fått noe tatt inn? Skuffende ...», så snublet vi, meget gledelig, over Afshin Ismaeli fra Aftenposten. Han vant [Årets bilde i 2022](#), og nettopp det bildet hang på veggen som del av en større reportasje fra Kabul, Afghanistan, som Ismaeli har gjestet flere ganger.

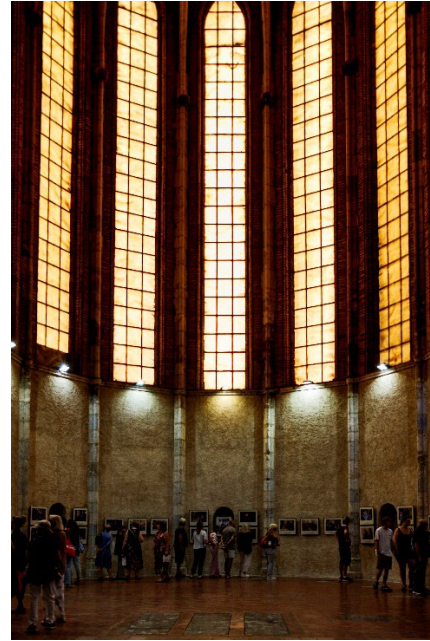
LO Media-trioen var til stede da Aftenposten-fotografen holdt et kort foredrag om sitt arbeid, og det skortet ikke på spørsmål til den norske fotografen fra det stort sett franske publikummet (selvfølgelig er det en fransk oversetter til stede ...). Et lite eksempel på at norsk fotojournalistikk når ut i verden.

Fotofestivalen er åpen for alle i en måned tid, også under den såkalte «Professional week», og trekker folk i alle aldre. Kanskje særlig godt voksne med god tid og ikke minst forståelse for at det finnes andre ting å se på enn den lille skjermen du har med deg overalt.

Primus Perpignan-motor i LO Media.

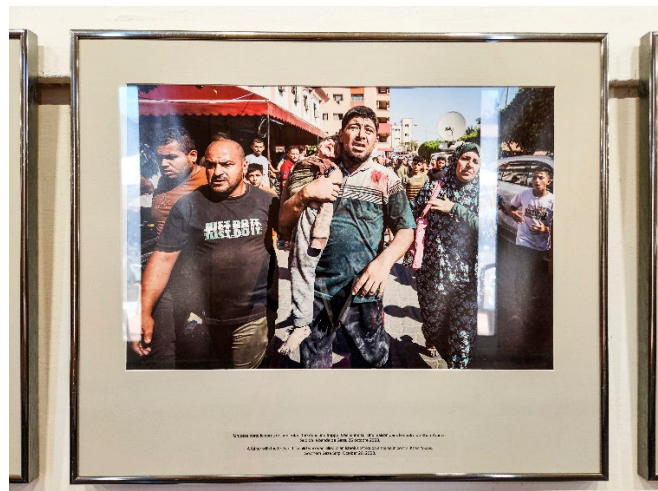
Utstillingene er spredt omkring i hele byen.

Dette er vårt tredje besøk til festivalen, og siden forrige besøk i 2019 har usikkerheten i verden økt. Det speiles i utstillingene. Det er generelt mye krig og elendighet. Naturlig nok. Men det var hyggelige innsmett av andre typer fotojournalistiske verk også. Om ikke utstilt, så vist fram under kveldsshowene som arrangeres hver dag under «Professional Week». Her oppsummeres fotoåret med to måneder hver kveld, og det gir rom til å vise fram litt mer enn bare krig og naturkatastrofene som gjerne preger mye av utstillingene.

Showene i kveldsmørket byr på mange bildehistorier som ikke vises andre steder under festivalen.

Det er mange sterke bilder, som gjerne aldri når norske aviser, under fotofestivalen. Publikum advares ved inngang.

Fotojournalist-neslor i LO Media.

Misforstå oss rett: Det er viktige bilder som vises på de mange utstillingsstedene spredt omkring i byen. Vi som arbeidslivsjournalister skriver og fotografer mye om tariffoppgjør og manglende verneutstyr. Men virkelighetsoppfatningen får seg en dytt når man får se hvordan hele samfunn som Haiti råtner på rot som følge av en blanding av menneskelig egoisme og naturkatastrofer.

Det er også håp å spore i bildefortellingene. Den rumenske fotografen Mugar Vărzariu rapporterte fra den «uromantiske delen» fra Romania. Han kjempet – gjennom rettssystem, bilder og leserbrev – en mangeårig kamp mot segregering av den fattige bydelen Roma i byen Baia Mare. Muren ble startet av byens borgermester i 2011, men lokalbefolkningen vant fram til slutt. Mye takket være Vărzarius innsats. Hardt journalistisk arbeid og god billedokumentasjon kan gjøre en stor betydning. Både for enkeltmennesker, lokalsamfunn og det internasjonale samfunnet.